

بررسی کانون توجه در اختلالات شخصیت نمایشی و وسواسی-جبری

حامد جباری قاضی جهانی^۱، آزاده احسانی کناری^۲

۱. کارشناس ارشد، گروه روانشناسی شخصیت، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

۲. کارشناس ارشد، گروه روانشناسی شخصیت، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره سوم، شماره بیست و هفتم، دی‌ماه ۱۳۹۷، صفحات ۶۳-۷۶

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی مقایسه ای کانون توجه در بین دانشجویان مبتلا به اختلالات شخصیت نمایشی و وسواسی-جبری بود. به همین منظور ۵۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران به روش تصادفی چند مرحله ای در پژوهش شرکت داده شده و به پرسشنامه شخصیتی میلون ۳ پاسخ دادند. در مرحله بعد، دانشجویانی که حداقل نمره ۸۴ را در هر یک از مقیاس های مربوطه در این پرسشنامه کسب کرده بودند در دو گروه ۵۰ نفری مبتلایان به اختلالات شخصیت نمایشی و وسواسی-جبری گنجانده شده و پرسشنامه کانون توجه وودی، چامبلس و گلس بر روی آن ها اجرا گردید. داده های جمع آوری شده با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره (مانوا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها بیانگر این بود که بین دو گروه دانشجویان مبتلا به اختلالات شخصیت نمایشی و وسواسی-جبری در متغیرهای کانون توجه متمرکز بر خود ($F=14.02, p< 0/01$)، و کانون توجه متمرکز بر دیگران ($F=109.98, p< 0/01$) تفاوت معناداری وجود دارد. بدین صورت که دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت وسواسی-جبری در متغیر کانون توجه متمرکز بر خود نمره بیشتر، و در متغیر کانون توجه متمرکز بر دیگران نمره کمتری از دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت نمایشی کسب کردند. بر اساس نتایج این پژوهش، دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت وسواسی-جبری بیشتر با فرآیندهای متمرکز بر خود درگیر هستند و انعطاف ناپذیری و ناسازگاری بیشتری نسبت به دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت نمایشی از خود نشان می دهند که این ویژگی می تواند پیامد های منفی برای آن ها در پی داشته باشد.

کلیدواژه‌ها: کانون توجه، اختلال شخصیت، نمایشی، وسواسی-جبری.